

**СИНДИКАТ РАДНИКА У ПРОСВЕТИ
СРБИЈЕ**

СРПС

БЕОГРАД, Дечанска 14/5; тел/факс: 011/3236-259, 025/420-093
E-mail: sob@beograd.com, sindiso@sbb.rs

УМЕСТО АНЕКСА СПОРАЗУМ

О 12% одлукује Министарство рада

Иако је Синдикату радника у просвети Србије још **07.12.2009**.год. Решењем министра утврђена репрезентативност („Службени гласник РС“, бр. **2/2010**) и иако је СрпС потом упутио захтев за признањем права овом Синдикату, која проистичу из утврђене репрезентативности, до данас није решено питање права председника синдикалних организација овог Синдиката из члана **55**. ПКУ, које се односи на **12%** увећану зараду за председнике синдиката, потписника Уговора. Како је Министарство просвете, у шта нас је и министар лично уверио, прихватило да СрпС-у призна сва права из утврђене репрезентативности, а нарочито право на преговарачки суверенитет (право на колективно преговарање, закључивање колективних уговора и учешће у трипартитним телима), остало је више као техничко, него као суштинско питање како и председницима Синдиката обезбедити оно право које већ имају потписници Колективног уговора.

Сада тек постаје јасна намера потписника Уговора да за себе обезбеде ексклузивно право, односно право само за председнике синдикалних организација тих синдиката, а на уштрб других синдикалних права и, наравно, права других синдиката. То другим речима значи да су потписници жртвовали нека права, попут: регреса, топлог obroка, већег процента за минули рад... а све зарад привилегије за председнике синдикалних организација потписника (жртвована су општа права због права појединаца). Како и ово право проистиче из репрезентативности синдиката, јасно је да оно припада свим репрезентативним синдикатима, па самим тим и СрпС-у. Пут да се ово право оствари кроз закључивање Анекса Колективног уговора или потпуно новог Колективног уговора је готово немогућ посао, јер у овом тренутку три потписника су у поступку преиспитивања репрезентативности и до окончања овог поступка Министарство их третира као репрезентативне, иако неки од њих то сасвим извесно нису и не могу поново да докажу (ГСПРС „Независност“ није ни дошла на заказано утврђивање репрезентативности, СОС је један од ретких гранских синдиката из СССС који није утврдио репрезентативност када је ова централа и други грански синдикати из те централе утврђивао репрезентативност, а за УСПРС Министарство рада је затражило допуну захтева за утврђивање репрезентативности), те је јасно да ће они и даље за себе покушати свим средствима да задрже стечена права, бар до тренутка док министар „не пресече“ и не изда им решења о губитку репрезентативности. Ово и није баш много извесно, јер, како су нас и јуче информисали у Министарству рада, Министарство рада има намеру да „оживи“ распуштени Одбор за

утврђивање репрезентативности и да до новог одбора, састављеног од сада репрезентативних учесника социјалног дијалога, Одбор састављен од представника некад репрезентативних учесника (захтев ПЛО), а на основу нових Правила о раду Одбора (више неће бити консензуса у одлучивању, а у случају утврђивања репрезентативности синдиката или послодаваца који имају представнике у одборима, „њихови“ представници ће бити изузети из одлучивања, а у сам поступак биће укључени сви синдикати који су заинтересовани и као такви ће бити позивани на сесије посвећене утврђивању репрезентативности) убудуће припрема предлоге министру рада за доношење решења о репрезентативности (или о губитку репрезентативности) синдиката и послодаваца, као што, уосталом, није извесно ни да министар једнострано откаже ПКУ, јер би се он и тада примењивао још 6 месеци.

Стога је и јучерашњи састанак у Министарству рада протекао у тражењу решења за могућност да се члан 55. примењује и на председнике СрпС, односно његових колективних чланова и оснивача – НСПРВ и СОБ-ГО. Како нам је начелница Сектора за рад у Министарству рада и социјалне политике, г-ђа Рајка Вукомановић рекла, за то постоји утемељења у Закону о раду и оно ће бити сугерисано Министру просвете да потписивањем Споразума Министарства са СрпС-ом, председници синдикалних организација СрпС-а, остваре ово право. На овај начин Министарство рада би помогло Министарству просвете да превазиђе проблем, јер је евидентно да ће потписници све учинити да задрже своје право, чак и онда када им више и не припада, а све због неопрезног прихватања садашње формулације у члану 55 ПКУ, која, не само да обезбеђује право председницима синдиката потписника и онда када изгубе репрезентативности (на срећу не вечно, већ само до истека важења ПКУ – 3 године од тренутка закључивања), већ и дискриминише све друге синдикате и њихове активисте, који у периоду важења стекну репрезентативност.

Ова ситуација би се врло лако могла поновити и у другим делатностима и другим гранама, а један од њих је и Независни синдикат радника у култури, који је **16.03.2010.** регистрован и који ће ускоро утврђивати репрезентативност, па би се веома лако могло десити да прође кроз све оно кроз шта је пролазио и СрпС у претходних годину и по дана. Наравно, да не будемо ускогрудни, то очекује и неке друге синдикате који су у међувремену утврдили репрезентативност, а истовремено не припадају некад репрезентативним синдикалним централама, па самим тим нису ни били учесници у преговорима, а нити потписници колективних уговора.

Надамо се да нећемо предуго чекати на Споразум како би и председници синдикалних организација нашег Синдиката остварили право на оно што им и припада, и како би се избегла двострука дискриминација председника синдикалних организација СрпС, пошто се на њих у протеклом периоду не само није примењивао ПКУ, већ ни ОКУ, који такође, додуше на нешто другачији начин, уређује питање надокнаде за бављење синдикатом председника синдикалне организације у школи/установи.

Београд, **30.03.2010.**г.

проф. Хаџи Здравко М. Ковач
генерални секретар СрпС